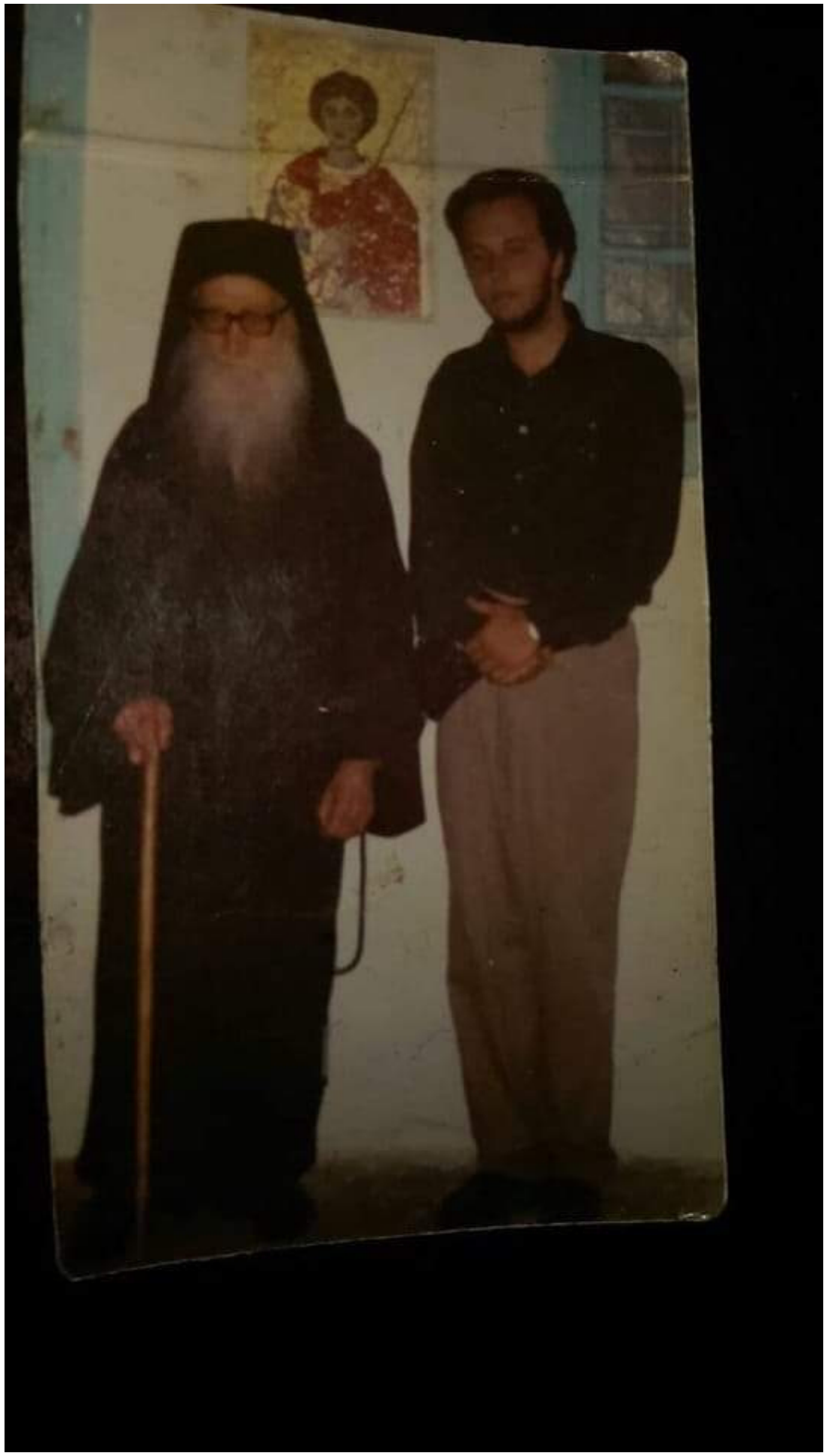

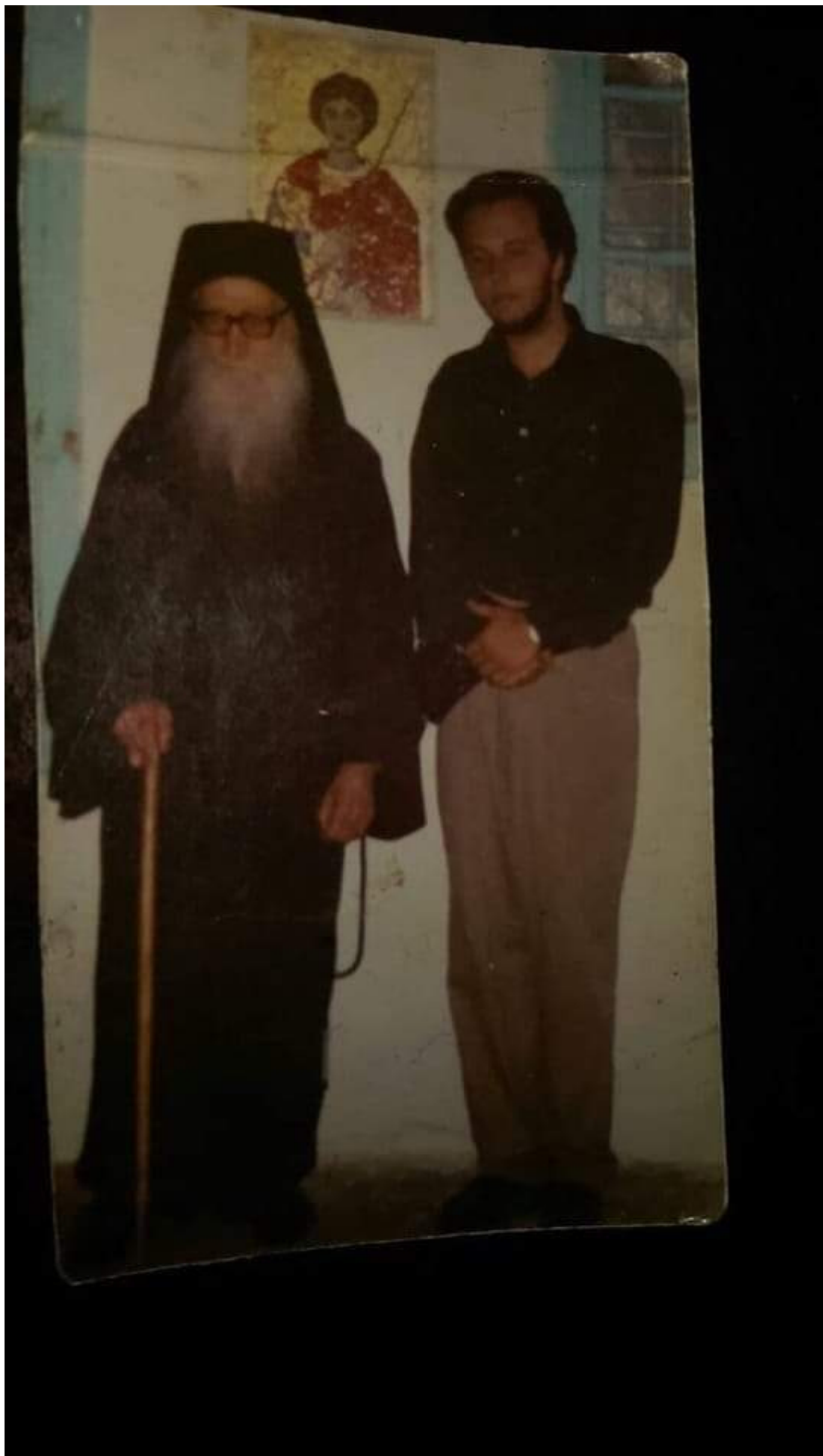
24 Νοεμβρίου 2022

Πατήρ Ιωάννης Ντάσι: Πώς γνώρισα τον άγιο πατέρα Διονύσιο

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο πιο αγνός, ο πιο απλός, ο πιο φυσικός, ο πιο στοργικός, ο πιο προσευχόμενος, ο πιο ταπεινός, ο πιο άγιος άνθρωπος που γνώρισα.

Πώς γνώρισα τον άγιο πατέρα Διονύσιο

Ήταν γύρω στα 1996. Ήμουν για πρώτη φορά στον Άθω. Αγένειος μαθητής θεολογίας, άρχισα να γυρνάω το βουνό, από το ένα μοναστήρι στο άλλο. Για όσους δεν έχουν πάει, οι αποστάσεις μεταξύ των μοναστηριών είναι τεράστιες, δεκάδες χιλιόμετρα. Δεν είχα λεφτά για λεωφορείο, και εκεί ήταν ένας Έλληνας μοναχός που δεν με έπαιρνε, ακόμα κι αν υπήρχαν ελεύθερες θέσεις σέ ένα αυτοκίνητο σάν ταξί.. Έμεινα τρεις-τέσσερις μέρες σε κάθε μοναστήρι, καθ' όλη τη διάρκεια της νυχτερινής λειτουργίας, εργαζόμουν για ευλογία, έψαχνα και μελετούσα μουσικά χειρόγραφα κ.λπ.

Θα σας πω πώς γνώρισα τον πατέρα Διονύσιο από το Colciu. Δεν ήξερα τίποτα γι' αυτόν, ούτε για το ουράνιο ερημητήριο στην άκρη του γκρεμού. Ερχόμασταν από την Ξηροποτάμου, προς το Βατοπαίδι, το ωραιότερο μοναστήρι όλου του βουνού. Κάποια στιγμή βλέπω μια παλιά ξύλινη ταμπέλα, στην οποία έγραφε Κολίτσου (το ελληνικό όνομα του ασκητηρίου του Κολτσίου).

Τελειώσαμε με την διακονία δεν είχα φάει από το βράδυ, τώρα ήταν 2 η ώρα το μεσημέρι, αποφάσισα να πάω εκεί. Δηλαδή, κάποιος Έλληνας καλόγερος θα μου δώσει ένα ψωμί και μια ντομάτα.

Περπατάω για ένα τέταρτο και φτάνω σε ένα παραδεισένιο λιβάδι. Ο ήλιος κυλούσε απείρως διακριτικά μέσα από τα φύλλα. Ένας μικρός γέρος καθόταν σε ένα παγκάκι. Δίνω το Καλημέρα και κάθομαι στην άλλη πλευρά του πάγκου.

Με το κεφάλι στα χέρια, έπαιρνα την ανάσα μου. Και ξαφνικά ακούω: Ιωάννη, έλα πιο κοντά. Να πέσει κάτω. Λέω: ένας παλιός Ρουμάνος, φωνάζει έναν Ιωάννη. Εγώ: σε μένα μιλάς; Ναι, απάντησε ο πατέρας: Βλέπεις κανένα άλλο εδώ τριγύρω; Δάκρυα κυλούσαν ελεύθερα από τα μάτια μου. Ένας τυφλός γέρος με ήξερε με το όνομά μου. Πήγα δίπλα του, μου έπιασε το χέρι και άρχισε να μιλάει. Ποτέ κανείς δεν ήξερε τόσα πολλά για μένα, για τον ιερέα πατέρα και τον παππού μου, για τις πιο κρυφές σκέψεις και πόνους που μου συνέβησαν στη ζωή. Εκείνη τη μέρα και τη νύχτα μέχρι την μία μίλησα μαζί του. Έρχονταν και άλλοι. Ο πατέρας είναι γέρος και άρρωστος. Έπρεπε να ξεκουραστεί. Αλλά ο πατέρας με κρατούσε σφιχτά: όχι, έχω μερικά ακόμα πράγματα να πω. Έμεινα περίπου τέσσερις μέρες στο ερημητήριο που κατέβηκε από τον ουρανό. Οι μοναχοί σέρβιραν ξυπόλητοι,

γυμνός πηλός.

Τα περισσότερα από αυτά που έχω ακούσει (για τον Αντίχριστο, το τέλος του κόσμου κ.λπ.) είναι μυστηρια και δεν έχω την ευλογία να τα πω.

Τον επόμενο χρόνο, πήγα ξανά στο βουνό των αγίων. Πηγαίνω στον αγαπημένο μου πατέρα, το Διονύσιο, με τον οποίο πέρασα τόσο πολύ χρόνο. Τι χαρά είχα, αλλά και περηφάνια.

Όταν φτάσαμε στο ξέφωτο, ήταν ακόμα μεσημέρι. Ο αγαπητός μου πατέρας καθόταν ακόμα στην άκρη του πάγκου. Πλησίασα αργά. Τα χείλη του κινούνταν σαν προσευχή. Δεν τον ενόχλησα.

Τελικά, τόλμησα: πατέρα, είμαι εγώ. Ποιος εγώ; είπε ο γέρος. Ο Γιάννης, ο φοιτητής. Δεν ξέρω κανέναν Γιάννη φοιτητή. Έπεσα στην άβυσσο. Πώς, όταν δεν ήταν ποτέ κοντά μου, ήξερε τα πάντα για μένα και τώρα τίποτα; Ξέσπασα σε κλάματα. Πώς, πατέρα, που με ήξερες ονομαστικά, πέρυσι, πριν με γνωρίσεις;

Μετά από λίγα λεπτά, ο πατέρας είπε με θλίψη: Είμαστε ανόητοι, δεν ξέρουμε βαθιά θεολογία, δεν υπερηφανευόμαστε για τα φωτεινά μας μυαλά. Είμαστε ηλίθιοι χωρικοί που κρυβόμαστε εδώ για να αναζητήσουμε τη σωτηρία.

Μετά με χτύπησε η συνειδητοποίηση. Ο πατέρας στην αγάπη του με επέπληξε για την περηφάνια μου. Τα λόγια του κόβουν τη σάρκα της ψυχής όλη την ομίχλη των απόψεων και των ψευδαισθήσεων, όλη τη θολή ομίχλη της αυτοπεποίθησης. Σαν επιδέξιος χειρουργός, ο πατέρας έκοψε και αφαίρεσε, χωρίς αναισθησία, όλο το καμάρι μου τον καρκίνο της υπερηφάνειας.

Έκλαψα για περίπου δέκα λεπτά. Ο τυφλός πατέρας σηκώθηκε από τον πάγκο και ήρθε προς το μέρος μου. Ένωσα τον αέρα και άγγιξε το δακρυσμένο μάγουλό μου. Έλα Γιάννη! Είσαι αυτός που ξέρει τα περισσότερα και κάνει τα λιγότερα. Ένα δάκρυ είχε εμφανιστεί στο μάγουλο του γέρου, από τα τυφλά, αφύσικα μπλε μάτια του.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.com